

SAMA PORED TEBE

Mi smo samo dvije biljke
što se drže zajedno u mraku ;
njuše jedno drugo u zraku
kao siguran znak
da ce proći strah.
Kad - tad...
Tad... kad?!

I vlaže nam listove ,
te sjenke sablasnih naboja ,
što nemaju boje i nemaju kistove,
a sve je više slojeva ispod svakog sloja.
To je proliven znoj
naših prešućenih fobija ,
rasplakan marš truba
nekih dalekih sprovoda,
i minula prošlost razbacanih koraka
dvojice za koje sudbina nije baš marila.
Stojim sama pored tebe.
Mrakovi sve gušći...
Ja biram dim i stih,
a ti opet normabele,
pa tišina ko posljednja budala iznad svih
stvara zaključne računice
za još poneke snove usmrćene.
Stojimo u mraku,
nepokretni oboje.
Ravnodušna jeka nedavnih plačeva
u sivo boji zidove,
razmazuje nijanse svake proklete ljubomore
i razvlači posljednje taktove
ove ljubavi koja živi od infuzije.
Bila sam si bolja sama.
Bio si bolji sam.
Dvije biljke bez izlaza,
utrnjenih udova
ko posljedice predugog odgađanja
da se kaže sva istina.
Sama pored tebe.
Danas sam još jednom umrla.